

[Tove Jørgensen.]

for de berettigede krav om sikkerhed for ikke at få taget brødet ud af munden, som rejses af ophavsmændenes organisationer. Vi mener tillige, det er vigtigt, at det sikres, at et værk ikke misbruges eller forvanskes eller på anden måde bruges anderledes, end det var tænkt fra den udøvende kunstners side, men samtidig må vi ikke se bort fra, at der specielt med hensyn til undervisningsudsendelser og andre kulturelle udsendelser i tv og radio stilles store offentlige midler til rådighed ved fremstillingen, og at der ofte stilles et apparatur tilgængeligt for de enkelte udøvere, som de ikke selv ville have kunnet etablere, og som også i det væsentlige finansieres af det offentlige.

De mennesker, der bidrager over skatterne til denne virksomhed, bør have krav på at kunne udnytte den. Dette falder i øvrigt i tråd med den standende debat om opsvægende virksomhed, som vi også mener bør omfatte det kulturelle arbejde, der kommer til udtryk i radio og tv. Samtidig må vi erkende, at det, der er tale om i dette lovforslag, kort og godt er en legalisering af en virksomhed, der finder sted i vid udstrækning, som en række andre ordførere har været inde på. Jeg er også enig med hr. Ole Henriksen i, at det med den tekniske udvikling, sådan som den har fundet sted, er umuligt at føre kontrol med den virksomhed.

Som formand for et skolenævn er jeg bekendt med, at hvis det undervisningstilbud, der gives af tv og radio, skal have nogen praktisk betydning, er det nødvendigt med en lovgivning som den, der er foreslået her. For det første vil det være aldeles umuligt at skulle forhandle i hvert enkelt tilfælde, og for det andet er det meget vigtigt, at der herved bliver mulighed for at bruge tv og radio inden for de fastlagte skemaer. Det er i dag meget vanskeligt at udnytte de gode tilbud, som gives, hvis de skal lægges uden for de skemalagte rammer. Som det er nu, kan brugen komme til at berøre andre læreres og klassers undervisning. Der er også en anden problematik i forbindelse med brugen af tv og radio, og det er problemet med at skaffe et tilstrækkeligt antal kvalificerede lærere inden for den folkelige undervisning. Der gøres i dag et ihærdigt og godt stykke arbejde af tusindvis af lærere inden for den kommunale fritidsundervisning, i fagbevægelsen, i de folkelige oplysningsforbund og mange andre steder. Men inden for de stramme økono-

miske rammer, hvor denne virksomhed skal foregå, er det på en række områder vanskeligt at højne kvaliteten, hvis ikke man kan udnytte de muligheder, der ligger i radio og tv.

De mennesker, der på denne vis får glæde af tilbuddene, ville i mange tilfælde være afskåret fra at komme i berøring med de udsendelser, der kan være tale om, fordi de ofte falder på tidspunkter, hvor de må passe deres arbejde. Der er således ikke tale om at tage noget fra ophavsmændene, som de ellers ville have fået. Der er derimod tale om en udvidelse af den berøringsflade, ophavsmændene får til befolkningen.

Vi mener, der ligger en vis sikkerhed mod misbrug af en ordning som den foreslåede gennem landscentralens og amtscentralernes eksistens.

Det, der derimod godt kan undre, er, at man ikke er nået længere i forhandlingerne med de berørte organisationer, end tilfældet er. Undersøgelsen om fotokopiering fandt sted allerede i 1972-73, nogenlunde samtidig med, at der forelå en forsøgsaftale mellem Danmarks radio og visse ophavsmandsorganisationer om båndkopiering til ikke-kommercielt brug til humanitære og undervisningsmæssige formål. Det var i 1971-73.

I betænkning nr. 785 fra 1976 om bevarelse af radio- og tv-udsendelser henvises der til en forsøgsordning mellem Danmarks radio og Akademikernes Centralorganisation og Dansk Journalistforbund om udlevering af programstof, som ikke var af dramatisk eller musikdramatisk art, til undervisnings- og humanitære formål. Denne udløb 30. juli 1974 efter at have løbet i 1½ år. Der skulle således have været tid til at gøre erfaringer og tid til at forhandle. Bemærkningerne til lovforslaget er meget kryptiske på dette punkt. Vi må derfor tage et forbehold med hensyn til, hvad der har været indholdet af de førte forhandlinger. Vi kunne godt tænke os at høre ophavsmændenes organisationers synspunkter mere konkret.

Ligesom fru Birte Weiss mener også vi, at betalingspørgsmålet må afklares for brugerne, og at det må kunne administreres i praksis. Men i det store og hele kan vi love en positiv behandling af forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan indlede med at sige, at vi er tilhængere af, at der kommer en lovgivning på dette